

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vercellensi Episcopo apostolicæ sedis Legato, & Archidiacono Pergamensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

deferre velimus, quod Deus conjunxit humana sustineremus præsumptione sejun-
gi. Ideoque fraternitati vestræ per apo-
stolica scripta mandamus quatenus si Rex
ipse nostrum super hoc, quod non credi-
mus, neglexerit adimplere mandatum,
vos ipsum ad id per censuram ecclesiasti-
cam sublato appellationis obstaculo com-
pellatis. Quod si non omnes &c. duo ves-
trum &c. Vos denique, fratres Episcopi,
super vobis ipsis &c. Datum ut supra.

LITTERÆ AD DOMINVM
Papam missæ per Petrum Bermundi
dominum de Andusia.

Epist. 225.
De negotio Co-
mitis Tolosa-
ni.

SANCTISSIMO in Christo Patri & Domino suo
specialissimo Innocentio Dei gratia summo
Pontifici Petrus Bermundi filius Bernardi de An-
dusia, Dominus de Salve, obediens & de-
votissimus Miles ejus, salutem & omnimodæ de-
votionis affectum. Cum nos & progenitores no-
stri homines speciales simus sanctæ Ecclesiæ Ro-
manæ, terramque nostram pro majori parte te-
neamus ab ipsa, certum censum debentes, & sem-
per fuerimus obediens & devoti eidem, firmiter
credimus & speramus, omni scrupulo dubitationis
amoto, quod sanctitas vestra velit omnia jura no-
stra servare illæsa. Noverit igitur paternitas ves-
tra, Pater sanctissime, quod nos in uxorem ha-
bemus quandam filiam Comitis Tolosani, præter
quam idem Comes legitimam prolem non habet.
Vnde terra dicti Comitis ad nos meliùs quàm he-
redem alium de jure noscitur pertinere. Vestram
itaque beatitudinem quanta possumus humilitate
deprecamur quatenus Raimundum filium memora-
ti Comitis Tolosani ad preces vel potius ad frau-
des alicujus supplicantis, immo supplicum Eccle-
siæ postulantis pro ipso nullatenus instituat her-
edem, si placet, nec eum, quod non sit, sicut
legitimum habeatis. Nam durante matrimonio le-
gitimo inter matrem uxoris nostræ ac sepelatum
Comitem ex superinducta sibi attingente in ter-
tio gradu eum ipse Comes suscepit, scientes quod
non tantummodo jus nostrum periret in institutio-
ne illius, verum etiam illa eadem novella planta-
tio fidei orthodoxæ, quæ per Dei gratiam & ves-
tram providam sollicitudinem sollicitamque pro-
videntiam necnon & devotionem fidelium, qui
ad vindicandam injuriam Christi de diversis mun-
di climatibus arma sumperunt in nostris partibus,
videlicet provincia Narbonensi, pullulare incepit,
suffocaretur penitus, & essent novissima prioribus
longè pejora. Quicquid autem vestra sanctitas
super his duxerit statuendum, nos sumus semper
parati vestris & Ecclesiæ per omnia & in omnibus
obtemperare mandatis. Præterea benignitatem
vestram volumus non latere quod Christianissimum
vitum Doninum Simonem Comitem Montisfor-
tis, tum obtentu gratiæ vestræ, tum suæ intuitu
probitatis, & longæ familiaritatis contractu cum
ipso antequam ad partes nostras veniret, curavi-
mus & curamus sincerè diligere ac honorare in
omnibus & habere ut verum & carum amicum.
Datum Andusie in vigilia beati Thomæ.

VERCELLENSI EPISCOPO
apostolicæ sedis Legato, & Archidiacono
Pergamensi.

CORAM dilecto filio nostro Angelo san-
cti Adriani Diacono Cardinale
quem magistro B. procuratori Præposito &
quorundam Canonicorum plebis de Bri-
pio & Sal. clerico concessimus auditorem,
idem proposuit procurator quod cum
idem Sal. litteras quasdam sub nomine no-
stro confectas tam ipsis quàm quibusdam
executoribus pro assequendo ejusdem Ec-
clesiæ beneficio præsentasset, idem Præ-
positus & Canonici litteras ipsas habentes
de falsitate suspectas, eas ad nos per pro-
prium nuntium destinaverunt: quarum fal-
sitate comperta, dilectis filiis Archipresby-
tero de Nembro & conjudici suo dedimus
in mandatis ut tam impetratorem quàm
idem qui fuerat usque eis punirent secundum
constitutionis tenorem quam edidimus ad
falsariorum malitiam confutandam; qui
mandatum nostrum fideliter exequentes,
dictum S. ab officio & beneficio perpetuò
privaverunt. Propter quod idem apostoli-
cam sedem appellans, non expectato ter-
mino qui fuerat ad proseguendam appel-
lationem præfixus, ad Abbatem sancti
Celsi & ejus conjudicem nostras litteras
impetravit: qui ejusdem Præpositi legiti-
mis exceptionibus non admissis, dictorum
judicum sententiam post appellationem ad
nos legitime interpositam infirmavit.
Postmodum verò Archipresbytero Perga-
mensi & ejus conjudicibus dedimus in man-
datis ut non obstantibus litteris ad Abba-
tem sancti Celsi & ejus conjudicem per S.
memoratum obtentis, præfatam Archi-
presbyteri de Nembro & conjudicis sui
sententiam confirmare vel infirmare cura-
rent, sicut de jure cognoscerent facien-
dum. Qui causæ meritis plenius intellectis,
eandem sententiam confirmaverunt, à quo-
rum processu idem S. vel non appellavit
omnino, vel appellationem suam non fuit
infra tempus legitimum prosecutus. De-
mum bonæ memoriæ Gerardus Albanen-
sis electus apostolicæ sedis Legatus, ad cu-
jus præsentiam partes accesserant, termi-
num præfixit eisdem, quo cum causa suffi-
cienter instructa nostro se conspectui præ-
sentarent. Sed nuntio Præpositi ab Eccle-
siæ hostibus in itinere præpedito, dictus S.
ad Cancellarium Mediolanensem & ejus
conjudices litteras reportavit, qui pro eo
iniquam post appellationem ad nos legi-
time interpositam sententiam protulerunt.

Vnde procurator idem humiliter supplicavit ut eorum sententiam irritam decernerent, quod per præfatum Archipresbyterum de Nembro & ejus conjudicem fuerat de clerico memorato statutum faceremus firmiter observari. Dicitur verò Clericus ex adverso respondit quòd cum olim in præfata Ecclesia, in qua idem à pueritia fuerat titulus, quadam præbenda vacaret, idem ne alij conferretur ad audientiam nostram appellans, quandam qui se dicebat ad sedem apostolicam accessurum rogavit ut super hoc sibi nostras litteras impetraret. Quo sibi litteras præceptorias & executorias reportante, alteras Ecclesiæ memoratæ Capitulo, reliquas verò executoribus præsentavit; quibus ipsas habentibus de falsitate suspectas, idem Clericus renuntiavit eisdem, nec earum occasione aliquid fuit actum. Elapso verò quinquennio Præpositus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ ipsam Bononiæ commorantem liberaliter in Canonicum receperunt, ei partem beneficii assignantes. Sed quia postmodum ipsos traxit in causam super quadam pecuniæ summa quam solvere tenebantur eidem, ipsi commoti graviter contra eum, præfatas litteras, quibus ipse renuntiaverat, ad nostram præsentiam desinarunt; quas nos falsas esse censentes, dicto Archipresbytero de Nembro & conjudici suo dedimus in mandatis ut impetratorem ipsarum & eum qui fuerat usus illis punirent secundum constitutionis memoratæ tenorem, qui eum officio beneficioque privarunt. Cùmque Abbas sancti Celsi & conjudex ipsius eorundem sententiam decrevisset irritam & inanem, & Archipresbyter Pergamenis & conjudex suos eandem rursus sententiam confirmassent, tandem post litteras ad Præpositum sancti Leonardi & conjudicem ejus obtentas coram præfato Albanensi electo partes concorditer statuerunt ut certo termino nostro se conspectui præsentarent. Sed cùm Præpositus nec veniret nec mitteret responsalem diutius expectatus, causam dicto Cancellario Mediolanensi & ejus conjudicibus duximus committendam, qui dictum Clericum ab impetitione partis adversæ sententialiter absolverunt. Vnde Clericus idem humiliter supplicavit ut Præpositum & Canonicos antedictos ab ipsius super hoc molestatione compescere dignaremur. Nos igitur iis & aliis quæ coram Cardinale prædicto fuere proposita plenius intellectis, quia nobis constitit evidenter quòd præfatus S. falsas litteras præsentarat, & ita

præsentando fuerat usus illis, quarum falsitas adeo erat evidens & aperta quòd etiam cujusque simplicis indagazione poterat deprehendi, eundem S. duximus in perpetuum beneficio Ecclesiæ memoratæ privandum; Præpositum nihilominus, qui postquam jamdictas litteras credidit esse falsas, ipsum recepit in fratrem, à collatione beneficiorum ejusdem Ecclesiæ suspendentes. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus quòd à nobis sententialiter est statutum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani xv. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

ANDREÆ ILLVSTRI
Regi Vngariæ.

Obiatis nobis ex parte tua petitionibus, quantum cum Deo possumus, grato concurrentes assensu, ad exequendum votum quo Domino promisisti te ad terræ sanctæ subsidium profecturum serenitati tuæ triennium indulgemus; infra quod sic te studeas præparare ut ad magni Regis obsequium tu, quasi Rex magnus, magnificè proficiscens, dilationis incommodum subventionis commoditate restitueres, & sequenti doceas apparatu te non ad voti dilationem emissi sed subventionem plenariam inducias postulasse. De Principibus verò tuis non præcessuris te in subsidium terræ sanctæ nil ad præsens providimus statuendum, eum adhuc nihil certi de ipsorum proposito teneamus; sed cùm opportuno tempore fuerimus requisiti, necessarium consilium apponemus. Inter venerabiles autem fratres nostros Strigoniensem & Colocensem Archiepiscopos concordia grata nobis existit, cùm non solum inter eos, sed etiam quoslibet alios, sopiri velimus contentiones & lites. Vnde cùm disponente Domino simus in sede justitiæ constituti & omnibus in justitia debitores, neutri eorum, si de jure suo voluerint experiri, negare debemus quod postulat ordo juris. Datum Laterani iij. Non. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

E I D E M.

Licet Bambergensis Episcopus in multis offenderit, nos tamen interventu precum tuarum rigorem justitiæ temperantes, venerabili fratri nostro Maguntinensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Le-

XXX iij

Epist. 224.
Datur ei inducia ad solvendum votum.

Vide lib. 14.
epist. 156.

Epist. 225.
De negotio Episcopi Bambergensis.